

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Decisiones Practicæ Casuum Conscientiæ Selectorum In Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Pars Altera Decisionum Practicarum Casuum Conscientiæ Selectorum In
Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim
Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Leonardelli, Bonaventura

Augustæ Vindelicorum ; Græcii, 1739

Q. 2. An liceat sibi marito cohabitare, anue in lecto separato cubare
debeat?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41144

quod eisdem usus, & fines habere possent; quod tamen annullatur in *citt. cap. fin.* eò quòd illa conditio inferatur contra substantiam matrimonii.

421 Sed dices, prædictas conditiones non esse contra substantiam matrimonii; quia possunt merito adijci post matrimonium contractum, potestque intendi matrimonium ut præcisè ratum.

R. N. parit. quia quando semel est initum matrimonium, & contractus substantia legitime jam posita fuit, per actum postea illi contrarium supervenientem non vitiatur contractus, prout patet ex *l. empti §. C. de contr. empt.* ubi dicitur, si post contractum emptio- nis initum, ex post facto venditor emptori remittat pretium, contractum subsistere; & qui emit, dicitur rem illam emptionis titulo possidere, *l. pretii §. C. de rescind. vendit.*

In matrimonio verò rato, verè traditur jus, & potestas corporum, ita ut si conjuges nolint uti tempore à jure sibi concessio, possint statim eam potestatem redigere in actum secundum, & uti matrimonio; intentio autem illò non utendi, non est de ejusdem substantia.

422 Secunda hæc sententia spectatà ratione, & auctoritate proba-

bilior videtur oppositâ, quæ tamen etiam valdè probabilis est. Unde

Ad argumenta in contrarium R. ad 1. conditiones ibi in *citt. cap. fin.* expressas poni duntaxat exempli causâ, ut patet ex verbo: *puta*, si alter dicat alteri, si generationem proles evites &c. reliquas verò etsi honestas contra substantiam conjugii appositas implicite contineri & intelligi, cum Pontifex generaliter sine distinctione loquatur, & eadem utrinque pugnet ratio, ut dictum est supra.

Ad 2. N. Conseq. & parit; nam si votum continentie præcessit contractum matrimonialem; tunc per ejusmodi votum non tollitur translatio corporum mutua ad actus conjugales, sed tantum res, scilicet corpus ad continentiam promissum Deo, per contractum matrimonialem traditur alteri, quod licet fiat illicite, fit tamen valide, uti patet in venditione aliarum rerum v. g. domus, prædii, equi &c. qui, si tibi sit promissus, & venditus, non tamen traditus, & postea vendatur, & simul tradatur alteri, transit equus in hujus dominium, & venditio hæc valida est, licet illicita. Et ratio ulterior est, quia votum simplex non est traditio, sed solum promissio: unde sicut quod uni promissum, possum alteri tradere, & efficietur suum, quamvis ego peccem.

cem: ita homo corpus per votum Deo promissum potest per matrimonium fœminæ tradere, ita ut verum dominium acquirat: at verò quando in ipso contractu ponitur talis conditio, efficaciter impedit corporis translationem, & consequenter matrimonium irritat.

Ad 3. n. c. nam etsi valeat matrimonium contractum cum intentione servandæ castitatem, seu illò nunquam utendi; non tamen valet, si conditio, sive pactum adjiciatur, quo jus, seu potestas matrimonii impeditur; nam cum intentione servandæ castitatem, vel Religionem ingrediendi, potest subsistere consensus in obligationem mutuam, & jus exigendi debitum; secus si in ipso contractu adjiciatur talis conditio, sive pactum, cum vi talis pacti ille, à quo petitur debitum, jus acquirit repellendi petentem obtentu contractus sub tali conditione initii, qui non aliter obligat, quàm quo modo, & forma est celebratus.

Ad 4. n. c. & parit. disparitas patet ex suprâ dictis; quando enim id ab initio deducitur in pactum, impeditur plenè translatio potestatis corporum; secus quando jam est initum matrimonium; est enim id commune contractui, ut apponi non possit in ipso contractu aliquid ejus substantiæ re-

pugnans; licet postea apponi possit per modum novi contractus priori ex parte repugnantis. Unde

Ad 5. R. dictas condiciones, si ponantur à principio, & in ipso contractu, impedire translationem omnis mutui juris, & potestatis in corpora; hoc ipso quòd repugnent substantiæ matrimonii, illudque irritum, & nullum reddant juxta rationem suprâ relatam; ex matrimonio autem nullo nullum sequitur jus ac potestas in corpora, neque in actu primo, neque in actu secundo. Et licet possit dominium separari ab usu, seu jure utendi in aliis rebus; quando tamen contractus ex vi suæ essentiæ ordinatur ad finem usus, uti fit in matrimonio, dominium directum sine dominio utili consistere non potest, ipsumque jus reale, quod per matrimonii contractum acquiritur, aliud non est, quàm jus utendi corpore conjugis ad usum generationis. Nec obstat, quòd usus matrimonii possit separari à jure, quod sibi invicem tradunt conjuges in sua corpora per votum emissum post initum matrimonium; nam tale votum non tollit obligationem consummandi matrimonium, sed tantum eam jam contractam suspendit quoad executionem. Econtra si in ipso contractu matrimoniali ea separatio juris ab usu deducatur in pactum, nullum

M m m 2   omni-

omninò ponitur jus, nec obligatio ad usum matrimonii, quæ tamén est essentialis matrimonio.

423 Ad 6. R. B. V. & S. Josephus matrimonium non sub ea conditione, sed absolutè contraxerunt, consentientes verè in jus, & potestatem suorum corporum, quamvis uterque haberet propositum servandi castitatem, id quod B. V. non obstante voto castitatis, quod habuit, licitè facere poterat, quia ex Divina revelatione illi certum erat, quòd debitum conjugale ab ipsa nunquam esset petendum, ut docent S. Th. & S. August. relatus in *can. Beata 3. caus. 27. q. 2.* Ubi sic ait: Beata Maria . . . subiecit se Divinæ dispositioni, dum proposuit, se perseveraturam Virginitatem, nisi Deus aliter ei revelaret: committens ergo virginitatem suam Divinæ dispositioni consensit in carnalem copulam, non illam appetendo, sed Divinæ inspirationi in utroque obediendo; postea verò filium genuit, & quod corde conceperat, simul cum viro labiis expressit, & uterque in virginitate permansit; consensus ergo cohabitandi, & individuum vitæ consuetudinem retinendi interveniens eos conjuges fecit. Hæc ille.

Porro, licèt sententia posterior negativa probabilior utique videatur; cùm tamen sententia affirmativa valdè probabilis sit, & in du-

bio præsumendum sit potius pro valore, quàm pro nullitate actûs, poterit Confessarius interroganti Patronillæ respondere, ut depositò scrupulo maneat in eo matrimonio secundùm valdè probabilem sententiam validè contracto, & marito cohabitet, præsertim cùm, ut ipsa asseverat, à tempore initi matrimonii jam per aliquot menses nihil à marito fuerit petitum, contrarium castitati, nec contra eam quidquam hætenus peccatum sit; Consultius tamen est, ut ipsa, si commodè possit, cubet in lecto separato ad præcavendum omne periculum, quod cum tempore oriri posset, vel si quod periculum foret, ut petatur dispensatio è legitimo Superiore concedenda. Unde

Patet responsio ad secundum Q.

Ad 3. Q. An valeat matrimonium contractum sub conditione, ut conjux nunquam debitum exigat? Respondet Sylvest. *V. matrimonium 4. 9. 7.* non vitari matrimonium, etsi id ab initio in pactum deducatur. Rationem dat, quia nunquam petere non derogat fidei conjugali, utpote quam sufficienter conjux servat reddendo, neque est contra bonum prolis, utpote quæ reddendo generari potest. Nihilominus rectius, meliusque affirmant alii per ejusmodi pactum, seu conditione-